

Sygn. akt XI C 1040/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Wójcik

Protokolant: Agnieszka Nowakowska

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy W. - Zarządu Zasobu Komunalnego we W.

przeciwko Z. L., M. L., P. G. i K. L.

o zapłatę

postanawia:

I. umorzyć postępowanie;

II. zasądzić solidarnie od pozwanych Z. L., M. L., P. G. i K. L. na rzecz strony powodowej Gminy W. - Zarządu Zasobu Komunalnego we W. kwotę 339 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI C 1040/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do tut. Sądu dnia 01 kwietnia 2014 r. (data prezentaty Sądu) strona powodowa Gmina W. – Zarząd Zasobu Komunalnego we W. domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych Z. L., M. L., P. G. i K. L. kwoty 9 689,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 7 759,62 zł od dnia 01 grudnia 2013 r. do dnia 31 marca 2014 r. i od kwoty 9 689,98 zł od dnia 01 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia od pozwanych na rzecz strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów opłaty sądowej i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa Gmina W. – Zarząd Zasobu Komunalnego we W. wskazała, że w dniu 15 marca 1995 r. zawarła z pozwaną Z. L. (poprzednio G.) umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...). Następnie, w związku z zawarciem przez pozwaną związku małżeńskiego, współnajemcą powyższego lokalu stał się pozwany M. L.. Strona powodowa podała również, iż na podstawie powyższej umowy pozwani Z. L., M. L., P. G. i K. L. (P. G. i K. L. jako osoby pełnoletnie stale mieszkające w lokalu) byli obowiązani do uiszczania na rzecz strony powodowej czynszu najmu i opłat niezależnych od właściciela w wysokościach i terminach zgodnych z umową. Następnie strona powodowa podkreśliła, że pozwani nie wywiązali się przedmiotowego obowiązku, w związku z czym za okres do 30 listopada 2013 r. powstało z tego tytułu zadłużenie w wysokości 9 689,98 zł. Strona powodowa wskazała, że mimo kierowanych do pozwanych wezwań do zapłaty dochodzona pozwem należność nie została uregulowana.

Dnia 09 kwietnia 2014 r. referendarz sądowy w tut. Sądzie w sprawie o sygn. akt. XI Nc 690/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodny z żądaniem pozwu.

Dnia 06 maja 2014 r. (data prezentaty Sądu) pozwani Z. L., M. L., P. G. i K. L. skutecznie wnieśli do tut. Sądu sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, zaskarżając go w całości i podnieśli, iż należność w wysokości 7 500 złotych została zapłacona stronie powodowej dnia 28 stycznia 2014 r., a zatem pozwani nie powinni ponosić kosztów procesu.

W odpowiedzi na sprzeciw, pismem z dnia 10 lipca 2014 r. (data stempla pocztowego) strona powodowa Gmina W. – Zarząd Zasobu Komunalnego we W. cofnęła pozew co do kwoty 7 500 zł bez zrzeczenia się roszczenia oraz wniosła o zasądzenie od pozwanych na rzecz strony powodowej kwoty 2 189,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 259,62 zł od dnia 01 grudnia 2013 r. do dnia poprzedzającego wniesienie powództwa tj. 31 marca 2014r. oraz od kwoty 2 189,98 zł od dnia wniesienia pozwu tj. 01 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że wpłacona w dniu 28 stycznia 2014r. przez pozwanych na rzecz strony powodowej kwota 7 500 zł została zaliczona na poczet należności głównej dochodzonej w niniejszej sprawie. Podała również, iż na kwotę dochodzoną pozwem po ograniczeniu powództwa tj. na kwotę 2 189,98 zł składa się nieuregulowana przez pozwanych należność główna w wysokości 259,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następującego po dniu wymagalności poszczególnych naliczeń miesięcznych do dnia zapłaty, w łącznej wysokości 1 930,36 zł.

Na rozprawie z dnia 17 września 2014 r. pozwani Z. L., M. L., P. G. i K. L. wnieśli o oddalenie powództwa, podnosząc, iż dnia 27 sierpnia 2014 r. uiszcili na rzecz strony powodowej kwotę 2 700 zł tytułem opłaty za lokal. W związku z powyższym pełnomocnik strony powodowej został zobowiązany do podania w terminie 3 dni na poczet jakich należności została zaliczona przez stronę powodową wpłata dokonana przez pozwanych w dniu 27 sierpnia 2014 r. w wysokości 2 700 zł i jak wpłata ta wpływa na aktualne żądanie strony powodowej (w przypadku podania, że strona powodowa częściowo lub całkowicie cofa pozew należało wskazać czy cofnięcie pozwu następuje ze zrzeczeniem się czy bez zrzeczenia się roszczenia).

W odpowiedzi na powyższe zobowiązanie Sądu pełnomocnik strony powodowej pismem z dnia 22 września 2014 r. (data prezentaty Sądu) oświadczył, iż wpłata kwoty 2 700 zł z dnia 27 sierpnia 2014r. została w całości zaliczona na poczet należności głównej i odsetek wskazanych w piśmie procesowym strony powodowej z dnia 10 lipca 2014 r. Ponadto w piśmie tym strona powodowa Gmina W. – Zarząd Zasobu Komunalnego we W. cofnęła pozew w całości ze zrzeczeniem się roszczenia oraz wniosła o zasądzenie od pozwanych na rzecz strony powodowej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych albowiem, jej zdaniem, spełnienie świadczenia nastąpiło po wytoczeniu powództwa.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Zważyć należy ponadto, iż na podstawie art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Stosownie do treści przepisu art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew.

W niniejszej sprawie strona powodowa Gmina W. – Zarząd Zasobu Komunalnego we W. w piśmie procesowym wniesionym dnia 10 lipca 2014 r. (data stempla pocztowego) cofnęła pozew bez zrzeczenia się roszczenia co do kwoty 7 500 zł z uwagi na zaspokojenie roszczenia w tej wysokości przez pozwanych w dniu 28 stycznia 2014 r. Następnie – pismem procesowym z dnia 22 września 2014 r. (data prezentaty Sądu) strona powodowa cofnęła pozew w całości, ze zrzeczeniem się roszczenia, wobec spłaty dokonanej przez pozwanych w dniu 27 sierpnia 2014r. w kwocie 2 700 zł. Ostatecznie cofnięcie pozwu przez stronę powodową nastąpiło ze zrzeczeniem się roszczenia, a zatem w świetle przepisu art. 203 § 1 k.p.c. dla skuteczności cofnięcia nie było wymagane wyrażenie zgody przez pozwanych. Nadto Sąd ocenił cofnięcie pozwu jako skuteczne, gdyż nie stwierdził, by zaistniały okoliczności których mowa w przepisie art. 203 § 4 kpc – okoliczności sprawy nie wskazują bowiem, by cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa.

Mając na uwadze powyższe oraz uznając cofnięcie pozwu za dopuszczalne, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I sentencji postanowienia.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, w punkcie II sentencji postanowienia, oparto na art. 100 zd.1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Stosunkowe rozdzielenie kosztów polega na wyważonym rozłożeniu kosztów pomiędzy stronami, przy uwzględnieniu wysokości, w jakiej zostały poniesione oraz stosownie do wyniku postępowania czyli stopnia uwzględnienia i nieuwzględnienia dochodzonych w toku postępowania żądań.

W niniejszej sprawie strona powodowa Gmina W. – Zarząd Zasobu Komunalnego we W. poniosła koszty w wysokości 1 500 zł, na które składają się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 300 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w wysokości 1 200 zł, zgodnie z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. „w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu” (tekst jednolity Dz.U.2013.490). Natomiast po stronie pozwanych Z. L., M. L., P. G. i K. L. nie powstały żadne koszty postępowania.

W sformułowanym pierwotnie żądaniu tj. w pozwie z dnia 01 kwietnia 2014 r. (data prezentaty Sądu) strona powodowa wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanych kwoty 9 689,98 zł. W związku z tym, że w niniejszej sprawie roszczenie strony powodowej zostało zaspokojone przez pozwanych co do kwoty 7 500 zł już w dniu 28 stycznia 2014 r., czyli przed datą wniesienia pozwu (tj. przed dniem 01 kwietnia 2014 r.), to stronę powodową uznać należy za przegrywającą sprawę w tym zakresie z uwagi na fakt, iż pozwani swoim zachowaniem nie dali podstaw do wytoczenia powództwa co do kwoty 7 500 zł. W dniu wniesienia pozwu żądanie strony powodowej co do kwoty 7 500 zł było niezasadne albowiem już w dniu 28 stycznia 2014r., a zatem przed wytoczeniem powództwa było zaspokojone. Ponadto postępowanie i postawa pozwanych wobec roszczenia strony powodowej w tym ograniczonym kwotowo zakresie, oceniona zgodnie z doświadczeniem życiowym, usprawiedliwia wniosek, że strona powodowa uzyskałaby zaspokojenie roszczenia także bez wytoczenia powództwa.

Natomiast w pozostałym zakresie tj. co do kwoty należności głównej w wysokości 2 189,98 zł to pozwanych uznać należy za przegrywających sprawę albowiem uiszcili oni przedmiotową należność dochodzoną pozwem już w toku postępowania tj. w dniu 27 sierpnia 2014 r. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu należy także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (postanowienie SN z dnia 6 listopada 1984 r. IV CZ 196/84).

Mając zatem na uwadze, że przed wytoczeniem powództwa pozwani uregulowali na rzecz strony powodowej kwotę należności głównej w wysokości 7 500 zł, a w toku procesu dalszą kwotę w wysokości 2700 zł (która została przez stronę powodową rozliczona w całości i zaliczona na poczet pozostałej należności głównej tj. 2 189,98 zł i odsetek wskazanych w piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2014 r.) należy stwierdzić, że strona powodowa wygrała sprawę w 22,6 %, (2 189,98 zł z kwoty 9 689,98 zł), zaś obrona pozwanych okazała się skuteczna w 77,4 % (7 500 zł z kwoty 9 689,98 zł). W odniesieniu do strony powodowej daje to zatem kwotę 339 zł (1 500 zł x 22,6 %), która nie była wzajemnie kompensowana z kosztami poniesionymi przez pozwanych albowiem przedmiotowe koszty nie zostały poniesione.

Wobec powyższego, na podstawie art. 100 zd.1 k.p.c. i art. 105 § 2 k.p.c., orzeczono jak w punkcie II sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej.
2. dołączyć potwierdzenie uiszczenia opłaty sądowej od pozwu (300 zł).
3. kal. 7 dni.

21 października 2014r.